

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce : **OLPRAN, spol. s.r.o.**, IČ 15502198, se sídlem v Olomouci, Libušina 101, zastoupeného JUDr.Julií Xinopulosovou, advokátkou se sídlem v Olomouci, Kateřinská 5, proti žalovanému: **Celnímu ředitelství Praha**, se sídlem v Praze 1, Washingtonova 7, o žalobách proti rozhodnutím žalovaného správního úřadu ze dne 6.12.2010, č.j.: 938-6/2010-170100-021, č.j.: 938-22/2010-170100-021, ze dne 7.12.2010, č.j: 938-26/2010-170100-021, č.j.: 938-34/2010-170100-021, č.j.: 938-37/2010-107100-021, č.j.: 938-45/2010-170100-021 a ze dne 8.12.2010, č.j.: 938-53/2010-170100-021

t a k t o :

I. Žaloby se z a m í t a j í.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se jednotlivými žalobami, podanými u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví tohoto rozsudku uvedených rozhodnutí Celního ředitelství Praha (dále též žalovaného správního úřadu), jimiž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti

- dodatečnému platebnímu výměru, vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 13.11.2009, čj: 16256-14/2009-176400-021. Uvedenými rozhodnutími tak bylo žalobkyni dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 192.581,-Kč za dovezená jízdní kola (sp.zn. 11Af 7/2012),

- dodatečnému platebnímu výměru, vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 13.11.2009, čj: 16256-22/2009-176400-021. Uvedenými rozhodnutími tak bylo žalobkyni dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 339.412,-Kč za dovezená jízdní kola (sp.zn. 11Af 8/2012),

- dodatečnému platebnímu výměru, vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 12.11.2009, čj: 16256-10/2009-176400-021. Uvedenými rozhodnutími tak bylo žalobkyni dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 163.182,-Kč za dovezená jízdní kola (sp.zn. 11Af 9/2012),
- dodatečnému platebnímu výměru, vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 24.11.2009, čj: 12756-2/2009-176400-021. Uvedenými rozhodnutími tak bylo žalobkyni dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 324.686,-Kč za dovezená jízdní kola (sp.zn. 11Af 10/2012),
- dodatečnému platebnímu výměru, vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 13.11.2009, čj: 16256-25/2009-176400-021. Uvedenými rozhodnutími tak bylo žalobkyni dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 667.979,-Kč za dovezená jízdní kola (sp.zn. 11Af 11/2012),
- dodatečnému platebnímu výměru, vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 16.11.2009, čj: 16256-33/2009-176400-021. Uvedenými rozhodnutími tak bylo žalobkyni dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 283.977,-Kč za dovezená jízdní kola (sp.zn. 11Af 12/2012) a
- dodatečnému platebnímu výměru, vydanému Celním úřadem Praha 2 dne 13.11.2009, čj: 16256-41/2009-176400-021. Uvedenými rozhodnutími tak bylo žalobkyni dodatečně doměřeno dovozní clo ve výši 25.016,-Kč za dovezená jízdní kola (sp.zn. 11Af 13/2012),

Usnesením ze dne 19.4.2012, č.j.: 11Af 7/2011 – 48, rozhodl Městský soud v Praze o spojení věcí žalob, vedených u Městského soudu v Praze pod spisovými značkami 11 Af 7/2011, 11 Af 8/2011, 11 Af 9/2011, 11 Af 10/2011, 11 Af 11/2011, 11 Af 12/2011 a 11 Af 13/2011, ke společnému projednání a rozhodnutí pod spisovou značkou 11Af 7/2011.

Žalobce v podaných žalobách namítl, že uvedenými rozhodnutími byl dotčen na svých právech, rozhodnutí žalovaného odvolacího správního úřadu jsou vadná v celém rozsahu a skutkový stav, který vzal správní úřad za základ napadených rozhodnutí, nemá oporu v provedeném dokazování v řízení před správním úřadem, kde došlo k porušení ustanovení o řízení, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci.

Za zásadní rozpor s právními předpisy označil žalobce skutečnost, že orgány rozhodující v obou stupních předcházejícího řízení, opírají svá rozhodnutí pouze o zprávu o misi OLAF č. OF/2006/0343. Žalobce v průběhu správního řízení opakovaně namítal, že tato zpráva není sama o sobě důkazem použitelným pro doměření cla. Použití zprávy jako důkazu v daňovém řízení není podle názoru žalobce přípustné, zejména podle článku 9 odst. 2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999, podle kterého je takový důkaz přípustný pouze ve správním a soudním řízení. Pokud se s touto námitkou celní ředitelství v žalobami napadených rozhodnutích vypořádává, pak toto vypořádání považuje žalobce za nepřipustným způsobem rozšiřující výklad obecně závazných právních norem v neprospěch účastníka řízení, když jediným orgánem, oprávněným k provedení takového výkladu, je soud.

Žalobce dále namítl, že se v rozporu se závěry Celního ředitelství domnívá, že předmětná zpráva ve svých přílohách pouze dokumentuje pohyb jednotlivých kontejnerů na vstupu a výstupu přístavu Port Klang v Malajsii, nehovoří však o manipulaci s kontejnery uvnitř přístavu, tedy o překládkách, vykládkách z a do těchto kontejnerů a podobně v rámci přístavu. Zpráva OLAF tak postrádá jakýkoliv přímý důkaz o skutečném zboží v kontejnerech na jejich vstupu a při jejich výstupu z Malajsie. Zpráva obecně obsahuje pouze podezření,

spojená s pohybem přepravních obalů (kontejnerů), bez ztotožnění jejich obsahu. V některých případech zpráva jasně uvádí, že není k dispozici dostatek průkazných informací a že ve věci bude třeba provádět další šetření. Žalobce v této souvislosti namítá, že žádné další šetření provedeno nebylo. Pokud se žalovaný k těmto námitkám žalobce vyjádřil, odkázal pouze na přístavní evidence, jež jsou přílohou zprávy OLAF. Tato evidence je však zcela neznámého původu, není identifikována a ztotožněna s originálními evidencemi přístavu a není ničím prokázáno a zajištěno, že se jedná o chráněné a zabezpečené evidence, které nebyly v přístavu Port Klang upravovány, deformovány, či nebylo do nich jinak nedovoleně zasahováno.

Žalobce namítl, že rozhodnutí celního úřadu jsou založena na nedostatečných skutkových jištěních, vychází z důkazů, na základě nichž nelze dospět k závěrům, které byly celními úřady učiněny a tato vada nebyla odstraněna ani v řízení o odvolání. Lze mít navíc důvodné pochybnosti o tom, zda postup celních orgánů v rozporu s ustanovením § 31 odst.2 a odst.4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, v tomto případě naplňoval principy práva na spravedlivý proces, když provádění dalších důkazů bylo celními orgány odmítnuto, ačkoliv tyto byly žalobcem navrženy a předloženy (například potvrzení spediční firmy Schenker, ze kterého jednoznačně plyne, že předmětné zboží bylo v přístavu naloženo do prázdných kontejnerů).

Preferenční zvýhodnění celní sazby při dovozu zboží z Malajsie je spojeno s certifikovaným malajským původem zboží, který musí být řádně prokázán certifikátem FORM-A, řádně potvrzeným oprávněným orgánem podle Nařízení Komise EHS č. 2454/1993. Žalobce tyto požadavky bezesbýtku splnil, malajský preferenční původ zboží byl žalobcem vždy doložen platnými, řádně vydanými certifikáty, potvrzenými oficiálním certifikačním úředním místem – Ministerstvem mezinárodního obchodu Malajsie. Tyto certifikáty o původu zboží nebyly dosud zrušeny, jsou stále platné a potvrzují preferenční malajský původ zboží. Ačkoliv sama zpráva OLAF uvádí, že jen některé certifikáty mohou být falešné a sama uvádí, že nemá možnost předložit důkazy, které by falešné certifikáty identifikovaly, celní úřady České republiky bez jakýchkoliv dalších důkazů všechny certifikáty o původu zboží tohoto případu označily za falešné s následným doměřením celního dluhu.

Žalobce namítl, že řízení, provedené celními úřady v České republice, se opírá o tvrzení OLAF o tom, že zahraniční dodavatelé pro žalobce - firmy v Malajsií - byly „spícími“ firmami, které nevyráběly a nemohly dodávat zboží malajského preferenčního původu. Toto tvrzení o „spících“ firmách je podle názoru žalobce zcela pochybné, když Ministerstvo mezinárodního obchodu Malajsie bez výhrad potvrdilo správnost a pravdivost certifikátů o původu zboží FORM-A v rámci postverifikačního řízení. V době předmětných dovozů zboží do České republiky se tak v žádném případě nemohlo jednat o „spící“ firmy, stejně jako v době před tímto datem.

Za nesprávný postup, kterým byl žalobce dotčen na svých právech, považuje žalobce dále to, kdy opět v jeho neprospěch provedl žalovaný nesprávným a zužujícím způsobem výklad ustanovení článku 220 odst.2 písm.b) Celního kodexu Společenství. Žalobce v předmětných obchodních případech vyvinul veškeré úsilí, které je možné spravedlivě požadovat pro ochranu obchodních operací a jejich souladu s právními předpisy. Žalobce jednoznačně splnil povinnost označení původu, povinnost certifikování původu zboží v obchodní smlouvě, při celním projednání žalobce předložil všechny nařízené dovozní dokumenty, soustavně spolupracoval s celními orgány a poskytl jim všestrannou součinnost,

přesto si celní úřady udělily protiprávní výhodu, že se chyby nedopustily, ačkoliv při celních prohlídkách zboží v kontejnerech mohly rozpor v původu zboží, pokud existoval, zjistit. Naproti tomu žalobci je možnost jednání v dobré víře po celou dobu řízení v předmětném případě protiprávně odpírána, ačkoli žalobce nemohl rozpor v původu zboží z ničeho zjistit, měl originální certifikáty o původu zboží, o jejichž pravosti nebyly pochybnosti. V předmětném případě a v celém řízení ani OLAF, ani celní orgány České republiky nepředložily k případu žádný přímý důkaz, který by potvrzoval podezření, obsažená ve zprávě OLAF, naopak žalobcem předložené důkazy žalovaný odmítl a tímto jednáním porušil právo žalobce na spravedlivý proces.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě vyplývá, že žalovaný se k totožným odvolacím námitkám žalobce vyjádřil v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Pokud jde o námitku průběžné zprávy o misi OLAF, žalovaný připomněl, že průběžná zpráva pak doplnila Zprávu o misi o podrobnější údaje, které čínský původ předmětného zboží potvrdily tak, jak je uvedeno v bodě VII. vyjádření k důvodům odvolání na straně 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Obě zprávy byly úřadem OLAF zpracovány podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1073/1999, o vyšetřování prováděném OLAF a žalovaný se domnívá, že svými závěry, které byly uvedeny v odůvodnění napadených rozhodnutí, nijak žalovaný nerozšířil výklad právních předpisů v neprospěch žalobce a své závěry o tom, že řízení o doměření cla je správním řízením a že řízení o doměření cla jsou předmětné zprávy OLAF přípustnými důkazy, považuje i nadále za správné. V odůvodnění napadených rozhodnutí žalovaný dostatečně ozřejmil, z jakých důvodů nejsou předmětné zprávy OLAF pouze dokumentem o pohybu kontejnerů přes malajské bezcelní zóny, dostatečně uvedl skutečnosti, které tyto zprávy prokazují a z nichž vyplývá, že jízdní kola, jejichž dovoz je předmětem cel doměření v předmětném řízení, jsou čínského a nikoli malajského původu.

Přes tyto skutečnosti žalobce v žalobě činí opět stejné námitky jako v odvolacím řízení a vyjádření žalovaného označuje jako odkaz na přístavní evidence, přičemž žalovaný poukazuje na obsah zmíněných částí odůvodnění napadeného rozhodnutí a na svá vyjádření. Předmětné zprávy OLAF podle žalovaného dostatečně jasně vysvětlují, že použití evidence z bezcelní zóny Port Klang jsou evidencemi pohybu zboží přes tuto zónu. Právě v dohledu nad pohybem zboží, prováděného za účelem zjišťování dodržování pravidel, platných v Malajsii pro bezcelní pohyb zboží přes Malajsii, spatřuje žalovaný smysl činnosti úřadu malajsijské bezcelní zóny ve vedení a zpracovávání zmíněných evidencí. Že se jedná o evidenci pohybu zboží, respektive přímo o systém celního odbavování zboží, je zřejmé z vysvětlení mechanismu celního odbavování v zóně za použití deklarací, označovaných jako ZB-1, ZB-2 a ZB-4, který je podrobně vysvětlen v průběžné zprávě. Tyto údaje jsou údaji o zboží a zahrnují také údaje o kontejnerech, použitých k jeho přepravě, nejedná se tedy pouze ani primárně o údaje pouze o kontejnerech. Spojení malajských deklarací s deklaracemi ve společenství bylo provedeno úřadem OLAF za pomoci čísel kontejnerů, ale prokázalo se, že v malajsijských deklaracích ZB jsou deklarována tatáž jízdní kola, která jsou deklarována v jednotných správních dokladech Evropského společenství (JSD) a proto bylo ztotožněno přímo zboží a ne pouze kontejnery, dopravené do společenství. Zpráva OLAF je tak jednoznačným důkazem o původu předmětných jízdních kol z Číny. Čínský původ dokládají údaje z příslušných malajských deklarací ZB-1 a ZB-2 tak, jak je uvedeno ve zprávách OLAF, v odůvodnění rozhodnutí celního úřadu a v odůvodnění napadených rozhodnutí o odvolání.

Žalovaný zastává názor, že celní úřad v řízení před vydáním rozhodnutí i poté v odůvodnění rozhodnutí, dále i žalovaný v odvolacím řízení dostatečně žalobci ozřejmili původ získaných údajů, na základě nichž mají čínský původ předmětných jízdních kol za prokázaný. Žalobce byl seznámen s tím, že se jedná o údaje, získané přímo od malajských správních úřadů úřadem OLAF. Obě zprávy měl žalobce k dispozici, bylo mu sděleno, které konkrétní skutečnosti a na základě jakých údajů a zjištění, obsažených ve zprávách, mají celní úřady za prokázané, že se jedná o údaje poskytnuté úřadem bezcelní zóny v Port Klangu úřadu OLAF. Žalovaný nemá žádné pochybnosti o autenticitě zjištěných údajů, jejímž garantem je úřad OLAF, který je zpracovatelem a autorem předmětných zpráv. Podle názoru žalovaného žalobce nepředkládá žádné údaje, které by mohly zakládat byt' jen podezření, že podklady, získané od úřadu bezcelní zóny v Port Klangu, nejsou autentické nebo že úřad bezcelní zóny správné údaje zkreslil.

Pokud jde o námitku neprovedení důkazu potvrzením spediční služby společnosti Schenker, pak žalovaný provedl v rámci dokazování a vyjádřil se k tomuto potvrzení v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Skutečnosti vyplývající z tohoto potvrzení nijak nevylučují skutečnosti, vyplývající ze zprávy OLAF, naopak s těmito skutečnostmi korespondují tak, jak je uvedeno v odůvodnění napadených rozhodnutí.

Není pravdou, že žalovaný správní úřad označil předmětný doklad FORM-A za falešný, ale právě naopak jej označil za pravý na základě důkazu, provedeného zprávami OLAF. Za nepravdivý žalovaný označil malajský původ předmětných jízdních kol uvedených v předmětném FORM-A opět na základě důkazu, provedeného zprávami OLAF. Proto žalovaný označil předmětný FORM-A za nesprávný, neboť na základě zpráv OLAF má za prokázané, že předmětná kola jsou čínského původu a nikoli původu malajského, který je nepravdivě uveden v předmětném FORM-A.

Není pravdou, že celní úřad a žalovaný označili všechny doklady typu FORM-A, o nichž pojednávají zprávy OLAF, za falešné (padělané), naopak ve všech případech, kdy na základě předmětných zpráv OLAF celní úřad doměřil žalobci clo a žalovaný následně zamítl odvolání do rozhodnutí o doměření, vždy správní úřady obou stupňů rozlišovaly, zda z důkazů, provedených zprávami OLAF, vyplývá, že se jedná o FORM-A padělaný nebo o FORM-A pravý, ale nesprávný co do nepravdivého původu zboží v něm uvedeného.

V daném případě se podle názoru žalovaného nejedná pouze o neposkytnutí preferenčního zacházení dovezeným jízdním kolům, které se poskytuje zboží malajského původu po předložení správného a pravdivého osvědčení, ale jedná se o zjištění země původu předmětných jízdních kol a o cla, které se od jejich původu odvíjejí. Pokud původ jízdních kol není v Malajsii, ale v Číně, tak nejenže jím nemůže být poskytnuta celní preference poskytovaná malajskému zboží, ale zboží podléhá clům, jimiž jsou zatížena jízdní kola původem z Číny.

Napadené rozhodnutí se neopírá o důkaz, že malajská společnost GOLDEN PRO, která je uvedena jako údajný vývozce předmětných jízdních kol, v době dovozu nevyráběla jízdní kola. Žalovaný neuváděl v napadeném rozhodnutí ani v řízení netvrdil, že má za prokázané, že GOLDEN PRO byla v době dovozu „spící“ firmou ve smyslu, že by jízdní kola nevyráběla. Zpráva o misi OLAF uvádí, že podle vysvětlení byly tzv. „spícími“ společnosti EAGLE a SKYLINE METHOD, nikoli že by „spící“ byla také společnost GOLDEN PRO. Ve zprávě je uvedeno, že společnost GOLDEN PRO jako největší výrobce jízdních kol byla

uzavřena. Skutečnost, zda GOLDEN PRO v době dovozu vyráběla nebo nevyráběla jízdní kola, žalovaný nijak nezjišťoval, protože pro takové zjišťování nebyl v řízení důvod. Na základě provedených důkazů, uvedených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, měl v řízení za prokázané, že předmětná jízdní kola nebyla vyrobena v Malajsii, ale v Číně, odkud byla do malajské bezcelní zóny dovezena. Jízdní kola vyrobená v Číně nemohla být vyrobena společností GOLDEN PRO v Malajsii.

Na základě výše uvedeného dospěl žalovaný k závěru, že v daném případě jsou celní orgány povinny dlužné clo vůči žalobci zaúčtovat a žalobce na svých právech zkrácen nebyl. Důkazy, provedené zprávami OLAF, jednoznačně vypovídají o čínském původu předmětných jízdních kol. Žalovaný se v řízeních zabýval všemi důkazními prostředky, které ke svým tvrzením o malajském původu předmětných jízdních kol a k neprůkaznosti zpráv OLAF žalobce navrhoval a domnívá se, že dostatečně žalobci zdůvodnil, proč jím navržené důkazní prostředky nepovažuje za důkazy o malajském původu předmětných jízdních kol ani za důkazy, které by vyvracely zjištění, že se jedná o jízdní kola čínského původu.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 19.4.2012 zástupce žalobce uvedl, že na podaných žalobách v plném rozsahu trvá, odkázal na písemná vyhotovení žalob, ve kterých jsou uvedeny konkrétní námitky. Zdůraznil dva základní argumenty, ze kterých žaloby vycházejí. Jednak je to zásadní námitka o tom, že správní orgány vycházely pouze z jediného důkazu - zprávy OLAF, která sama vychází z dalších podkladů, které byly předloženy malajskými orgány. Tato zpráva vychází z pohybu kontejnerů pod jednotlivými čísly. Již v průběhu správního řízení nedostatečnost této zprávy žalobce namítal, s tímto argumentem se správní orgány dostatečným způsobem nevypořádaly. Z tabulek, které jsou přiloženy u zprávy OLAF, je zřejmé, že je patrné, jakým způsobem a pod jakým číslem byl jednotlivý kontejner přepravován. Není zřejmé, co se dělo ve volné zóně se zbožím, které v kontejnerech mělo být umístěno. Dohledatelný je pak i výstup z volné zóny a dovoz do evropského prostoru. Z těchto zjištění nemůže být vyvozováno, že v kontejnerech bylo zboží z Číny. Formuláře, kterými žalobce disponoval, byly vydány k tomu nadaným orgánem - malajským ministerstvem průmyslu a obchodu. Pokud je žalobci známo, ani jeden z těchto formulářů nebyl zrušen, byť se mělo ministerstvo k tomu zavázat. Základním druhým argumentem či námitkou je to, že žalobce se nemohl žádným způsobem dozvědět, odkud zboží pocházelo, respektive nemohl se dozvědět o tom, že mělo pocházet z Číny, když ve všech kontraktech, které uzavřel, požadoval, aby předmětem smlouvy bylo zboží z Malajsie a proto také požadoval formuláře, osvědčující tuto rozhodnou skutečnost. Žalobce má tedy za to, že byly splněny podmínky, uvedené v článku 220 odst.2 písm.b) Celního kodexu ES, o jednání v dobré víře. Žalobci bylo clo doměřeno poté, kdy zboží již prodal a vyměření antidumpingového cla v sazbě 48,5 % je pro společnost téměř likvidační. Pokud by tedy neobstála jiná argumentace, má žalobce za to, že by mělo být aplikováno ustanovení článku 220 odst.2 písm.b) celního kodexu.

Zástupce žalovaného správního úřadu u jednání soudu odkázal na písemné vyjádření k podané žalobě s tím, že žaloby nebyly podány důvodně. V odůvodnění napadených rozhodnutí i ve vyjádření žalovaný popsal principy pohybu ve volné zóně. Jde nejen o pohyb kontejnerů, ale o zjištění obsahu těchto kontejnerů. Platí princip celních prohlášení na vstupu do volné zóny, princip celního prohlášení na výstupu z volné zóny s tím, že ve volné zóně nelze se zbožím disponovat. Je třeba předložit doklad ZB-4, takový doklad však žalobcem předložen nebyl. Pokud jde o zrušení formulářů, o kterých mluvil zástupce žalobce, tedy osvědčení o původu FORM-A, šlo o formuláře, které byly vydány malajským ministerstvem,

ovšem na základě nepravdivých údajů, podaných vývozcem. Otázka zrušení těchto formulářů či jejich osvědčení přitom není podstatná. Mise probíhala na místě samém a potvrdila, že formuláře nejsou pravdivé. K požadované aplikaci článku 220 odst.2 písm.b) celního kodexu žalovaný uvedl, že musí být splněny kumulativně všechny podmínky v tomto ustanovení uvedené, podle názoru žalovaného není splněna již první podmínka, že musí dojít k chybě ze strany celních orgánů. K takové chybě v daných případech nedošlo.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Žalobce v pozici deklaranta písemného celního prohlášení, vyhotoveného na tiskopisu jednotný správní doklad JSD, které bylo podáno celnímu úřadu navrhl v jednotlivých posuzovaných obchodních případech k propuštění do volného oběhu zboží, odeslané z Malajsie, dovezené pro žalobce, jakožto příjemce. Jednalo se o jízdní kola.

Celní úřad celní prohlášení přijal a deklarované zboží do volného oběhu propustil. Rozhodnutím o propuštění zboží bylo celní prohlášení potvrzeno a obsah celního prohlášení se stal součástí rozhodnutí. Při stanovení částky - celního dluhu, který propuštěním zboží do volného oběhu vznikl, vyměřené žalobci jednotlivými rozhodnutími o propuštění zboží, použil celní úřad sazbu 10,5% , která příslušela předmětnému zboží s přihlédnutím k údaji o jeho preferenčním původu v Malajsi.

Následně po propuštění předmětného zboží obdržel celní úřad Zprávu o misi č. OF/2006/0343, vydanou Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), obsahující výsledky vyšetřování, provedeného úřadem OLAF, které se opírají o zjištění učiněná úřadem OLAF v Malajsi v průběhu mise od 1. do 5.12.2008. Z uvedené zprávy vyplývá, že původ předmětného zboží není v Malajsi, jak žalobce deklaroval v celním prohlášení, ale v Číně, což sebou přináší pro celní úřad zjištění, že předmětné zboží při propuštění do volného oběhu nepodléhalo dovoznímu clu v preferenční celní sazbě 10,5% tak, jak bylo dovozní clo vyměřeno a vybráno, ale dovoznímu clu ze smluvní sazby 14% a antidumpingovému clu v sazbě 48,5%, které rozhodnutím o propuštění zboží do volného oběhu vyměřeno nebylo.

Na základě výše uvedeného zahájil celní úřad se žalobcem správní řízení (daňové řízení) za účelem doměření dlužné částky celního dluhu, vzniklého propuštěním zboží do volného oběhu, tj. částky rovnající se součtu rozdílu mezi výší vybraného dovozního cla a výší dovozního cla ve smluvní sazbě 14% a výše antidumpingového cla ve výši 48,5%.

Výše uvedenými dodatečnými platebními výměry Celní úřad pro Prahu 2 dodatečně vyměřil žalobci clo podle článku 220 odst.1 Nařízení Rady EHS č. 2913/92. Z odůvodnění jednotlivých dodatečných platebních výměrů vyplývá, že vyšetřováním, provedeným OLAF a zprávou OLAF bylo prokázáno, že ve skutečnosti se předmětem dovozů stalo zboží s původem v Číně, které bylo přeloženo v Malajsi přes volnou obchodní zónu Port Klang malajskými vývozci. Vstupy a výstupy jízdních kol ve volné obchodní zóně Port Klang jsou obsaženy v databázích a přílohách zprávy OLAF a vzhledem k prokázanému čínskému původu je toto zboží zatíženo sazbou cla v plné výši. Jízdní kola jsou podle Nařízení Rady ES č. 1095/2005 zatížena rovněž tzv.antidumpingovým clem ve výši 48,5% hodnoty zboží.

Proti uvedeným rozhodnutím (dodatečným platebním výměrům) podal žalobce včasné odvolání, v němž - shodně jako v podané žalobě - namítal, že celní úřad napadeným

rozhodnutím neoprávněně zrušil preferenční snížení cla, přestože původ předmětného zboží byl prokázán oficiálním certifikátem o původu zboží, dokladem FORM-A. Žalobce dále namítl rozpor s ustanovením § 31 zákona o správě daní a poplatků, zejména pokud jde o odstavce 2 a 4 tohoto ustanovení, poukázal na nedostatečnost a neprůkaznost důkazů a podkladů, použitých v daňovém řízení. Dále odvolatel namítal, že správní úřad rozhodoval na základě důkazu, kterým je předmětná zpráva o misi OLAF, což odporuje ustanovení článku 9 odst.2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1073/1999. Žalobce namítal, že zpráva o misi byla předložena pouze s částečným překladem do českého jazyka ve stavu, kdy jednotlivé listy svazku fotokopií zprávy a fotokopie překladu byly spojené obyčejnou kovovou kancelářskou sešivací sponkou a tlumočnické doložky byly uvedeny pouze na prvním a posledním listu. Žalobce rovněž poukázal v odvolání na svou dobrou víru s tím, že nevěděl, vědět nemohl ani dosud neví o žádných nepravdivých, nesprávných údajích či nepravých a padělaných dokumentech, doprovázejících dovezené zboží.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný odvolací správní úřad žalobou napadenými rozhodnutími, v nichž se podrobně zabýval jednotlivými uplatněnými odvolacími námitkami a dospěl k závěru, že celní úřad zahájil s odvolatelem předmětné daňové řízení na základě zjištění, že dovezené zboží nesplňuje pravidla preferenčního původu v Malajsii a že nemá ani nepreferenční malajský původ, ale má původ čínský. V daném případě šetření, provedená OLAF, prokázala nesprávnost předmětného dokladu FORM-A a žalobcem požadované odeslání žádosti o ověření FORM-A již postrádá smysl. Žalobci bylo v odvolacím řízení umožněno seznámit se s obsahem průběžné zprávy včetně jejích příloh a pokud jde o hodnocení důkazů, správní úřady obou stupňů hodnotily důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Odvolací správní úřad dospěl k závěru, že nejsou splněny předpoklady pro změnu či zrušení vydaného rozhodnutí celního úřadu.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.r.s. Věc soud posoudil takto:

Žalobce se jednotlivými podanými žalobami domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného správního úřadu, jimiž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti dodatečně vyměřenému clu z dovozů jízdních kol na základě zjištění, učiněných úřadem OLAF v Malajsii v průběhu mise od 1. do 5.12.2008. Ze zprávy o misi OLAF, která byla podkladem pro vydání dodatečných platebních výměrů, vyplynul závěr, že původ předmětného žalobcem dovezeného zboží není v Malajsii, jak žalobce deklaroval v celních prohlášeních, ale v Číně, což s sebou přináší pro celní úřad zjištění, že předmětné zboží při propuštění do volného oběhu nepodléhalo dovoznímu clu v preferenční celní sazbě 10,5% tak, jak bylo dovozní clo vyměřeno a vybráno, ale dovoznímu clu ze smluvní sazby 14% a antidumpingovému clu v sazbě 48,5%, které rozhodnutím o propuštění zboží do volného oběhu vyměřeno nebylo.

Městský soud v Praze dospěl po provedeném řízení k závěru, že žaloby nebyly podány důvodně.

Jak vyplývá z výše citovaného stručného shrnutí průběhu daňového řízení před daňovými orgány obou stupňů, námitky, kterými žalobce v podané žalobě brojí proti

napadeným rozhodnutím, se ve svém obsahu zcela shodují s námitkami, které žalobce uplatňoval již v rámci podaného odvolání proti jednotlivým dodatečným platebním výměrům. Městský soud v Praze považuje na tomto místě odůvodnění svého rozhodnutí zdůraznit, že žalovaný odvolací správní úřad se podle názoru soudu velmi pečlivě, podrobně a vyčerpávajícím způsobem v odůvodnění napadených rozhodnutí těmito uplatněnými námitkami zabýval a náležitě argumentačně vypořádal.

Obdobně jako žalovaný odvolací správní úřad má i soud za to, že žalobní námitka o tom, že celé daňové řízení se opírá o jediný důkaz, kterým je zpráva OLAF, která není zcela jednoznačná a neposkytuje jednoznačný závěr o existenci skutečností, na jejichž základě mělo být na místě dodatečné vyměření dovozního cla, není důvodná. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, co je obsahem Zprávy o misi OLAF a rovněž i Průběžné zprávy OLAF. Soud dospěl k závěru, že obsah uvedených dokumentů zcela jednoznačně poskytuje dostatečný podklad pro závěr o tom, že v posuzovaných obchodních případech dovozu zboží žalobce z Malajsie nebylo clo při propuštění zboží do režimu volného oběhu vyměřeno a vybráno správně a že jsou tedy dány důvody pro jeho dodatečné vyměření. Zprávy poskytují podle názoru soudu zcela dostatečný obraz o tom, že v případě žalobce došlo k dovozu jízdních kol zcela jiného původu, než jak byly vývozcem v Malajsii deklarovány. V takovém případě bylo zákonnou povinností celních orgánů postupovat tak, jak uvádí závěr zprávy OLAF a v daňovém řízení dodatečně v souladu s příslušnými výše citovanými právními předpisy clo žalobci doměřit.

Žalobce byl v rámci daňového řízení, jehož jeden celek tvoří řízení před celním úřadem i před odvolacím správním úřadem, seznámen s tím, že podkladem a důvodem pro zahájení řízení ve věci dodatečného doměření dovozního cla jsou údaje, získané bezprostředně od malajských správních úřadů úřadem OLAF. Obě zprávy OLAF měl žalobce k dispozici, bylo mu sděleno, které konkrétní skutečnosti a na základě jakých údajů a zjištění, obsažených ve zprávách, mají celní úřady za prokázané, že se jedná o údaje, poskytnuté úřadem bezcelní zóny v Port Klangu úřadu OLAF. Žalovaný ani městský soud nemá žádné důvodné pochybnosti o autenticitě zjištěných údajů, jejímž garantem je úřad OLAF, který je zpracovatelem a autorem předmětných zpráv. Naproti tomu žalobce v průběhu celého daňového řízení nepředložil žádné údaje, které by mohly zakládat byť jen podezření, že podklady, získané od úřadu bezcelní zóny v Port Klangu, nejsou autentické nebo nesprávné.

Namítal-li žalobce v podané žalobě, že správní úřad neprovedl žalobcem navržený důkaz v podobě potvrzení spediční služby Schenker, pak z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, jak se správní úřad s návrhem na doplnění dokazování vypořádal a z jakých důvodů k provedení důkazu nepřistoupil, když skutečnosti vyplývající z tohoto potvrzení, nemohou nijak ovlivnit či vyloučit skutečnosti, vyplývající ze zprávy OLAF.

Žalobce se rovněž mylí, vytýká-li žalovanému nesprávné právní posouzení obsahu a právního významu dokladů FORM-A. Uvedené doklady nebyly správními úřady označeny za podvrh, ale podle zjištění OLAF vykazují nesprávný údaj o malajském původu předmětných jízdních kol, když z dalších listinných důkazů, zejména z dokladů ZB-1, ZB-2 a ZB-4, uvedených v citovaných zprávách, jednoznačně vyplývá, že předmětná kola jsou čínského původu a nikoli původu malajského. Pokud původ jízdních kol není v Malajsii, ale v Číně, tak nejenže takto dovezenému zboží nemůže být poskytnuta celní preference, poskytovaná malajskému zboží, ale zboží podléhá clům, jimiž jsou zatížena jízdní kola původem z Číny.

Namítal-li žalobce, že správní úřady nepostupovaly správně, jestliže nezhodnotily při vydání napadených rozhodnutí jednání žalobce v dobré víře, kdy ten postupoval podle svého názoru s maximální možnou péčí a nemohl v důsledku postupu malajského dodavatele mít žádnou povědomost o tom, že předmětné zboží nemá svůj původ v Malajsii, jak si údajně smluvně vymínil, pak ani tato námitka podle názoru soudu neobstojí. Soud dospěl k závěru, že je na obchodníkovi, jenž svoji podnikatelskou činnost vyvíjí ve vztahu k určitým zeměpisným oblastem, v nichž se čistý zisk obchodníka odvíjí právě od skutečnosti, zda dovážené zboží podléhá dovoznímu clu v preferenční celní sazbě či naopak ve smluvní sazbě či dokonce v sazbě, zatížené antidumpingovým clem, aby věnoval zvýšenou pozornost fyzické kontrole dováženého zboží, když – opět podle zprávy OLAF – v určitých geografických oblastech existuje zvýšené nebezpečí, že v bezcelní zóně může dojít či dochází k určité manipulaci či jinému protiprávnímu jednání, které se může týkat bezprostředně nejen tuzemského dovozce, ale zejména místního vývozce zboží.

Neobstojí proto ani argumentace žaloby ustanovením § 220 odstavec 2 písm b/ celního kodexu Společenství, protože v posuzované věci nelze mít za chybu celních úřadů, že v době dovozu neměly celní orgány informace o nesprávnosti předložených osvědčení, když zpráva OLAF ani neexistovala. Pakliže došlo k propuštění zboží bez fyzické kontroly, nejde o pochybení celních úřadů, když právní předpisy nestanoví výslovnou povinnost provádět fyzickou kontrolu zboží při jeho propuštění do navrhovaného režimu. Nelze dovodit ani chybu na straně malajského ministerstva při vydávání osvědčení FORM-A (o tom viz výše), protože ani toto ministerstvo zjevně nemělo informace o nesprávnosti údajů, když nepravdivé informace mu byly předloženy obchodním partnerem žalobce, tj. vývozcem.

Městský soud v Praze proto nesdílí závěr žalobce o tom, že v posuzované věci došlo k neúplně či nesprávně zjištěnému skutkovému stavu věci a neshledal důvodnost žalobních námitek o tom, že správní úřady zjištěný skutkový stav nesprávně posoudily po právní stránce.

Na základě výše uvedeného odůvodnění Městský soud v Praze dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné a s ohledem na jejich obsah nebyla u žalobou napadeného rozhodnutí shledána nezákonnost napadeného rozhodnutí v důsledku krácení práv žalobce a protože soud neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobu podle ustanovení § 78 odst.7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným je odůvodněn ustanovením § 60 odst.1 s.ř.s., když ve sporu neúspěšnému žalobci nepřísluší právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku a úspěšnému žalovanému správnímu úřadu žádné prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19.dubna 2012

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu